

Arbetet avser att komplettera SRVs rekommendationer till materiell grundberedskap mot kemikalieolyckor i sitt långsiktiga åtgärdsprogram "*Framtidens beredskap mot kemikalieolycka*".

Förutsatt att man följer Räddningsverkets rekommendationer för "grundberedskap", innebär dagens materielläge att räddningstjänsten, eventuellt med smärre kompletteringar, klarar personligt skydd, sanering, läckagebegränsningar och gasbegränsningar på ett ganska bra sätt. Däremot finns brister i metoderna för avledning, uppsamling, temporär lagring och borttransport av större mängder kemikalier.

Neutralisation kommer sällan eller aldrig vara aktuell för stora mängder kemikalier, vilket innebär att grundberedskapen är tillräcklig för att täcka behovet på detta område. Inom området indikering pågår en utredning inom Räddningsverket, vilken beräknas vara klar under 1994, varför indikeringsinstrument inte behandlas utförligt i denna rapport.

Det finns behov av utveckling inom alla nämnda områden, men det största och mest angelägna är inom området avdelning-uppsamling-temporär lagring.

En iakttagelse under utredningen är att utvecklingen inom räddningstjänsten under de senaste åren dominerats av teknisk inriktning. Hög prioritet har satts till inköp av utrustning för att bekämpa kemikalieolyckor, i många fall på bekostnad av resurser för planering och taktiskt tänkande.

Nu är det dags att satsa lite mer på "mjukvaran", d.v.s. planera och öva. Viktigast vid stora kemikalieolyckor, liksom alla större olyckor, är att insatserna är väl planerade samt samordnade och samövade med alla inblandade parter d.v.s. polis, sjukvård, ambulans, industrier, andra räddningskårer etc.